

André, Dreeke, kameraad,

Je was altijd al een sportieve man, voetbal was je je eerste grote passie.
Daarna was het wandelen tot je de fiets ontdekte.

In onze ploeg was je een meer dan gewaardeerd lid. Al meer dan 20 jaar.
Regen, wind, winter, ... dat waren niet je leukste momenten om op de fiets te
kruipen, daar paste je voor. Maar je bloeide open als de zon scheen. Je materiaal
was steeds tiptop in orde, je kledij, je schoenen alles moest netjes zijn.

Als de zon scheen straalde je mee. Je foeterde soms als er een vlak beloofde rit
ineens niet meer zo vlak was maar je kwam overal met gemak overheen.

Je was niet alleen op zondag een vaste man ook bij de middagtrappers was je
steeds aanwezig.

De mannen van 48. Hoe dikwijls stonden jullie niet klaar voor een dinsdag of
donderdagrit?

Je kon ook genieten van de lange dagritten naar Scherpenheuvel, naar
Hoegaarden (uiteraard), naar Leuven, naar Balenberg, ... De laatste jaren hoefde
het niet meer met hellingen te zijn en genoot je meer van de trips richting Paal,
Westerlo, Lichtaart of Penneke Volt.

Vooraf een koffieke, een schoon ritje en daarna zeker zo belangrijk de
nabespreking. Al dan niet met 'nen Hoegie' een Hoegaarden. In de discussies was
je niet zo'n luide roeper, maar je mening bracht je altijd naar voor op een rustige
manier.

Als pedalist was je steeds trouw op elke afspraak, nieuwjaarsreceptie,
winterwandeling, grote prijs, eetfestijn, clubfeest of de algemene vergadering.
Zelfs de quiz, dat was niet je specialiteit, maar 'De Pauwkes' mochten niet
ontbreken. Wanneer een activiteit werd opengesteld was je altijd één de eersten
of vaak zelfs gewoon de eerste om in te schrijven. 'Ik wil erbij zijn' was je motto.

Kortom je was een pedalist uit het boekje, liefde voor de fiets en voor goed
gezelschap. Je was iemand die er graag bij was en die we er graag bijhadden

De Ludo zijn naam en jouw naam uit onze ledenlijst halen kost me dan ook heel
veel moeite.

Dre maat we missen je, rust zacht.